

oprac. J. Ch. 198

3,08,5010
KJ

FUNDACJA GENERAL ELŻBIETY Z...
4. Muzeum Pomorskiej Armii Krajowej
oraz Wojskowej Służby Polej-
6. ul. Podmurna 93, tel. 0048 56 65 22 186
e-mail: zapak@wp.pl; www.zawacka.pl
NIP 956 16 25 127; REGON 170502736
KRS 00000 416
NIP 62 1090 1506 0000 0000 50 102 024

żona:
Roxenkranz Sebele

Gdańsk

Gdańsk

poza Pom.
Warszawa
AK Pou. War.

++
Roxenkranz Edwin L.
ps. „Kamień”

M+663/1322 Pom.

SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI

Rosenkranz Edwin
J:K-663/1322 Pom.
poze Pom. Gdańsk Warszawa A.S.

- I./1. Relacja *k. 11 s. 1-11*
- I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora *k. 7 s. 1-7*
- I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora *k. 2 s. 1-4*
- II. Materiały uzupełniające relację *k. 14 s. 1-16*
- III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —
- III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —
- III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —
- III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —
- III./5. Inne ... —
- IV. Korespondencja
- 1) z rodziną i innymi* *k. 3 s. 1-3*
-
-
- V. Nazwiskowe karty informacyjne *k. 2*
- VI. Fotografie *dział ikonografii*

11. Relacja - Prosekrans Edwin

1. Relacja o działalności E. Prosekransa z 3.05.1994 autorstwa Izabeli Prosekrans, sony, mpis onyq. k. 6 s. 1-6
2. Biogram - relacja autorstwa Jaimy Walentynowicz - mpis onyq; data wpływu 1.04.1998 k. 2 s. 7-8
3. Umf. o życiu E. Prosekransa z 13.09.1992, mpis. - brak autora k. 1 s. 9
4. Biogram - relacja autorstwa Józefa Milewskiego, mpis onyq. k. 2 s. 10-11

- 1 -

RELACJA O NIEZYJĄCYM CZŁONKU KONSPIRACJI
LATA 1939-44 TCZEW - LUBLIN - WARSZAWA

Wpłynęło dnia 10.05.94
Ldz. 437/R/94

ROZENKRANZ EDWIN - LEON

URODZONY: 2 CZERWCA 1925 ROKU.

MIEJSCE URODZENIA: CZATKOWY POW. TCZEW
25 KM NA PŁD. OD GDAŃSKA

OJCIEC: LEONARD ROZENKRANZ -

ABSOLWENT AKADEMII HANDLOWEJ W BERLINIE,
DO 1937 r. BYŁ INSPEKTOREM JZBY KONTROLI

SKARBOWEJ W BRUDZIAŃDZU. PEŁNIŁ OBOWIĄZKI INSPEKTORA NA GRANICY POLSKI
I WOLNEGO MIĘSTA GDAŃSKA. W 1937 r. RODZICE NABYWAJĄ POZIADŁOŚĆ
W MIEBODZU POW. TCZEW.

MATKA: WERONIKA ROZENKRANZ Z DOMU WŁAS -

PROWADZI DOM I WYCHOWUJE TRÓJĘ DZIECI: NAJSTARSZY - EDWIN

BROT - EUGENIUSZ (1926 r.)

SIOSTRA - EUGENIA (1934 r.)

OBECNY ADRES: ŻONA - JZABELA LISIECKA - ROZENKRANZ TEL: 31-59-95
80-827 GDAŃSK, UL. DŁUGA 213 m4

EDWIN SZKOLĘ PODSTANOWĄ KOŃCZY W 1937 ROKU W TCZENIE.

DO WYBUCHU WOJNY W 1939 ROKU UKOŃCZYŁ DWA KLASY W I PAŃSTWOWYM
GIMNAZJUM I LICEUM MĘSKIM W TCZENIE. W LATACH 1940-43 UCZĘSZCZA
NA TAJNE KOMPETY W LUBLINIE U PROF. EUSTACHIENICZA - KOŃCZY
III KLASĘ GIMNAZJUM. W 1948 ROKU UZYSKAŁ ŚWIADECTWO DOJĘŻAŁOŚCI W
IV PAŃSTWOWYM GIMNAZJUM I LICEUM - GDAŃSK - NOWY PORT.

OD 1948 ROKU DO 1952 STUDIOWAŁ NA WYDZIALE PRAWA NA POZNAŃSKIM
UNIWERSYTECIE im. ADAMA MICKIEWICZA. W 1952 ROKU UZYSKUJE DYPLOM
MAGISTRA PRAWA - TEMAT PRACY DYPLOMOWEJ: „GENEZA MIASTA LUBUSZA”

NAPISANA POD KIERUNKIEM PROF. Ż. KACZMARCZYKA.

W 1960 ROKU DNIA 25 LISTOPADA UCHWAŁĄ RADY WYDZIAŁU PRAWA UNIWERSYTETU im. A. MICKIEWICZA W POZNANIU UZYSKUJE STOPIEŃ NAUKOWY DOKTORA NAUK PRAWNYCH. W 1968 ROKU RÓWNIEŻ NA WYDZIALE PRAWA UAM UZYSKAŁ STOPIEŃ NAUKOWY DOKTORA HABILITOWANEGO - NA PODSTAWIE OCENY OGÓLNEGO POROBEKU NAUKOWEGO I ROZPRAWY HABILITACYJNEJ PT. „RECEPCJA PRAWA LUBECKIEGO W MIASTACH NADBAŁTYCZLIH.”

W 1984 ROKU UZYSKAŁ TYTUŁ PROFESORA NADZYMCAJNEGO.

W STYCZNIU 1992 ROKU REKTOR I SENAT UNIWERSYTETU GDAŃSKIEGO ZAKCEPTOWAŁ NIMUSEK NA PROF. ZNYCZAJNEGO.

OKRES OKUPACJI HITLEROWSKIEJ 1939-45 r.

PO WYŚCIE KAMPANII WIEŚNIOWEJ 1939 ROKU, WOBEC REPRESJI (KONFISKATA MAJĄTKU) PRZY MIEZKOMMEJ NDU ZACHOWANIA POLSKOŚCI RODZINA OPUSZCZA POMORIE I PRZEMO SIĘ DO GENERALNEJ BUBERNI.

W 1943 r. 18-letni EDWIN ROSENKRANZ WSTĄPIŁ DO KONSARACyjNEJ SZKOŁY PODOFICERSKIEJ ARMII KRAJOWEJ ZORGANIZOWANEJ PRZEZ ZGRUPOWANIE LUBLIN-SRÓDZIĘSCIE I ZOSTAŁ PRZYDZIELONY DO KOMPANII POR. „LUA”

OP 1 WRZEŚNIA 1943 r. JEST SZEREBONCEM. W TYM TEŻ ROKU OTRZYMUJE KARTĘ POWOŁANIA DO OKUPACYjNEJ SŁUŻBY BURONLANEJ (BAUDENST-U)

PRZY POPARCIU POR. „KOTA” D-CY PLUTONU OTRZYMAŁ PRZENIESIENIE DO KOTÓRK LEGALIZACTJNEJ W WARSZANIE. SAM OPUSZCZA LUBLIN

I PRZENOSI SIĘ DO WARSZANY. 15 MAJA 1944 PRZY TRANSPORCIE ZOSTAJE RANNY WRĘKĄ - PRZY ULICY KOSZYKOWEJ I JEST LECZONY PRZY ULICY NEMKOWSKIEGO PÓŹNIEJ PRZY UL. KONNIKTORSKIEJ, GDZIE ZASTAŁ GO KONSTANIE NARZDANSKIE.

2 SIERPNI 1944 r. WRAZ Z KOLEGAMI WSTĄPIŁ W SZEREBY 5 KOMPANII BATALIONU KPT. BOGDANY im. STERANA CZARNIECKIEGO. PIERWSZYM MIEJSCEM ZKOSZARONIANA BYŁA UL. STARA 6.

DOWÓDCA KOMPANII BYŁ POR. ROMAN ROTH PSEUD. „JANOR”,
DOWÓDCA II-go PLUTONU KPR. PCWR. LESZEK KONIĄSKI PSEUD. „LECH”³

3 SIERPNI STRZELEC EDWIN ROZENKRANZ PSEUD. „KAMIEN”
PRZECHODZI CHRZEŚC BOJOWY PODCZAS TZW. WYPRAWY NA STANKI
(CZYLI PRÓBY ZDOBYCIA STOJĄCEGO TAM NIEMIECKIEGO POCIĄGU
PANCERNEGO).

6 SIERPNI O GODZ. 8³⁰ W PIERWSZĄ NIEDZIELĘ POWSTANIA W KOŚCIELE
GARMZONOWYM PRZY UL. DŁUGIEJ 15, SZKADA PRZYSIĘGŁ WRAZ Z NOWO
PRZYJĘTYMI ŻOŁNIERZAMI BATAJONU GORDANY, KTÓRA ODBIERA
KS. KUKASZ W TOWARZYSTWIE KPT. LUCJANA FAJERA PSEUD. „OGNISTY”
ORAZ POR. JÓZEFA JASIŃSKIEGO PSEUD. „NYRKA”.

PO MSZY ŚW. ŻOŁNIERZE ODSPIEWALI HYMN NARODOWY I ROTĘ, PO CZYM
WZĘLI UDZIAŁ W JEDYNEJ PODCZAS POWSTANIA DEFILADZIE PRZEPROWADZONEJ
POD OSTRZEM BRONI NIEPRZYJACIELA. DEFILADĘ ODBIERAŁ KPT. GORDANA
W TOWARZYSTWIE OFICERÓW BATAJONU im. CZARNIECKIEGO, WŚRÓD KTÓRYCH
BYLI: PPEK. KALITA, KPT. DĄBRONIA, KPT. PRUS, KPT. POWIERZA, KPT. JACEK,
POR. WRONA, PPOR. JUR, POR. JANOR, POR. OGÓREK, POR. JAR ORAZ STAROSTA
STAREGO MIASTA WIK SŁAŃSKI. NA CZELE MASZERUJĄCYCH ŻOŁNIERZY
SZEDŁ KPT. OGNISTY W TOWARZYSTWIE POR. WYRNY. ~~SZLAKIEM ULICA~~
OD 8 SIERPNI UCZESTNICZYŁE W OBRONIE ODCINKA UL. KONNIKTORZKIEJ
NA PRZECIW SZKOŁY POLIGRAFICZNEJ.

21. SIERPNI POD DOWÓDZTWEJ POR. ROMANA ROTH A PSEUD. JANOR I
PPOR. EDWARDA MAGNUSZEŃSKIEGO PSEUD. „SOKÓŁ” WYKUSZA Z 14 OSOBAMA
GRUPĄ KANALAMI PO BRONŃ NA ŻOŁIBÓRZ. WYPRAWA POWIÓDŁA SIĘ
I MARCYU O SŁABYM POWRODZIE NA STAROŚCIE DO KOLEGOIŚ I PRZYJACIÓW
AŻEBY ROZPOCZĄĆ NOWĄ FAZĘ POWSTANIA, PRZY POMOCY ZWIĘKSZONEJ SIŁY OGNIA.
PO POWRODZIE Z ŻOŁIBÓRZA ZOSTAŁ PRZYDZIELONY NA LINIĘ REZERWY
MAMKI BOSKIEJ. (24-30 SIERPNI). POD KONIEC SIERPNI NA ODCIĘKU

1/1/14

STAROŃCE SKOŃCZYŁY SIĘ REZERWY, UPAT, PRASNIEMIE I BRAK SNU
SPWODOWANY ZE PPOR. SOKÓŁ ZDECYDOWAŁ SIĘ NA PRZEBYCIE DO
ŚRÓDMIEŚCIA. DZIESIĄTKI RANNYCH I ZABITYCH USŁAŁY DROGĄ WYPADU.
W NOCY Z 30 NA 31 SIERPNIĄ PODCZAS PRÓBY DOSTANIA SIĘ DO
NEAZU KANAŁU RANNY ZOSTAJE RÓWNIEŻ STRZELEC „KAMIENŃ”.
EWAKUOWANY KANAŁAMI DO ŚRÓDMIEŚCIA, PO KRÓTKIM POBYCIE
W SZPITALU NA TERENIE ELEKTROLNI, ZOSTAŁ PRZENIESIONY
DO SZPITALA PRZY UL. WILCZEJ 7 GDZIE POZOSTAJAŁ, AŻ DO KAPITULACJI.
NASTĘPNIE PRZENIESIONY DO SZPITALA DR. ROMANA PRZY UL. CHMIELNEJ
DOSTAJE SIĘ DO NIENOU. W DRUGIM DNIU PRZY POMOCY KOLEGÓW
ZBIEGŁ Z TRANSPORTU W REJONIE BŁONIA I RESZTĘ OKUPACJI SPĘDZIŁ
W ZALESIU (ORĘŻNA 29). DO KOŃCA 1945 ROKU TRWAŁA REKON-
VALESCENCJA. PO WYZWOLENIU WRACA WRAZ Z RODZINĄ NA
POMORZE DO MIKOBAĐZA.
PRACĘ PODEJMUJE W ROKU 1952 W INSTYTUCIE ZACHODNIM
W POZNANIU. NASTĘPNIE W WÓJENNOŚCIEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARZEGO
W GDAŃSKU JAKO GENERALNY PRZEDKANT. W 1956 ROKU POWRACAŁO GO
DO SŁUŻBY WÓJSKOWEJ. OD 1959 ROKU ZOSTAJE WYKŁADOWCĄ NA
WYDZIALE HISTORII STAROŻYTNEJ I ŚREDNOWIECZA W WYŻSZEJ SZKOLE
PEDAGOGICZNEJ W GDAŃSKU. W 1960 r. OBEJMUJE STANOWISKO STARSZEGO
ASYSTENTA. W 1968 r. ZOSTAJE KIEROWNIKIEM KATEDRY I PRZEDKANTEM
WYDZIAŁU HUMANISTYCZNEGO WSP W GDAŃSKU. W 1970 r. JAKO PRZEMIK
ZOSTAŁ POWOŁANY DO KOMITETU ORGANIZACYJNEGO TWORZĄCEGO SIĘ WŁASNIE
UNIWERSYTECKIEGO WYDZIAŁU PRAWA, NA KTÓRYM ZOSTAJE ZATRUDNIONY.
W 1973 r. ZOSTAJE KIEROWNIKIEM ZAKŁADU PONSZECHNEJ HISTORII PAŃSTWA
I PRAWA ORAZ POWIERZONO MU FUNKCJĘ PRODUKCYJNĄ WYDZIAŁU PRAWA
I ADMINISTRACJI DO 1975 r. W 1980/81 POWSTAJE KATEDRA PONSZECHNEJ
HISTORII PAŃSTWA I PRAWA, KTÓREJ ZOSTAJE KIEROWNIKIEM DO KOŃCA SWYCH DNI.

W LATACH 1982 - 88 PEŁNI FUNKCJĘ CZŁONKA KOMISJI DYSCIPLINARNEJ
W RADZIE GÓLNEJ SZKOŁNICTWA WYŻSZEGO W WARSZAWIE. 1/1/5

W PROWADZONYCH BADAANIACH DOMINUJĄ PRACE O TEMATYCE: HISTORYCZNO-
PRAWNEJ, HISTORYCZNEJ, Z ZAKRESU FILOZOFII PRAWA, NUMIZMATYCZNEJ,
PRZEKŁADY Z JĘZYKÓW OBcych ORAZ RECENZJE. SZEREG PRAC OPUBLIKO-
WANO W WYDANIACH ZAGRANICZNYCH: W NIEMCZECH, HOLANDII, FRANCJI
ORAZ W WARSZAWIE. W 1984/1985 PROWADZI WYKŁADY NA UNIWERSYTECIE
PARYSKIM, A WCZEŚNIEJ RÓWNIŻ NA UCZELNIACH: BREITENBURGU, PERUGII
I BREMY. JEDNOCZEŚNIE Z PEŁNYM ODDANIEM POŚWIĘCA SIĘ PRACY
PEDAGOGICZNEJ CO DOCENIAJĄ JEGO UCZNIOWIE, WYCHOWANICOWIE I SPÓŁPRACOWNICY
I PRZYJACIELE ODBIERAJĄC GO TYTUŁEM „NAUCZYCIEL - WYCHOWANIEC - PRZYJACIEL”
OD 1982 r. KIEDY ZAMSTNIAŁA KU TEMU MOŻLIWOŚĆ, EDWIN AKTYWNIŃ
UCZESTNICZY W DZIAŁALNOŚCI KOMBATANCKIEJ POWSTANCOW WARSZAWSKICH
ARMII KRAJOWEJ. NAWIĄZUJĘ SERDECZNY KONTAKT Z POWSTANCIAMI -
Z JEGO INICJATYWY I POD JEGO REDAKCJĄ DLA UCZCZENIA
40-LECIA WYBUCHU POWSTANIA OPUBLIKOWANA ZOSTAJE KSIĄŻECZKA
PT. „DWAJĄDZIE OPWIADAŃ”, KTÓRA STANOWI ZBIÓR RELACJI UCZESTNICÓW
POWSTANIA. W 1984 r. W ARCHIWUM U O.D. KAPUCYNÓW W WARSZAWIE
UL. Miodowa ZŁOŻYŁE OPRACOWAŁ, TERAZ JEST ZATYTUŁOWANA „ARCHIWUM
BOZDANY - BIOGRAMY POWSTANCOW”. W DRUKU JEST REKOPIS PRACY
EDWINA „5 KOMPANIA BATALIONU im. S. CZARNIECKIEGO NA STARÓJSCIE
SA, TO PRZEŻYCIA DONÓDÓW, ŻOŁNIERZY SANITARIUSZEK I ŁĄCZNICZEK BATALIONU
BOZDANA. KALENDERIUM TO MA ZOSTAĆ OPUBLIKOWANE NA 50-LECIE ROCZNICĘ
WYBUCHU POWSTANIA WARSZAWSKIEGO. JEDNOCZEŚNIE PRZY GROMADZENIU
DOKUMENTACJI DOTYCZĄCEJ POWSTANIA ZWRACA SZCZEGÓLNĄ UWAGĘ
NA UDZIAŁ POWSTANCOW POGODZIŁYCH Z ZIEMI DOMORSKIEJ. BYŁ W ŚCISŁYM
KONTAKCIE Z DR. MIŁENSKIM I PEŁNYM UZNANIA DLA DZIAŁALNOŚCI
PROFESOR DR ELŻBIETY ZANACKIEJ.

ODZNACZONY ZOSTAŁ: 15 SIERPNIA 1948 - MEDALEM WOJSKA LONDYN

ZARZĄDZENIE SZEFA SZTABU GŁÓWNEGO Z DN. 1 LIPCA 1948 r.

KRZYŻ NALECZNYCH - LONDYN 30 XII, 1949 r.

KRZYŻ ARMII KRAJOWEJ - LONDYN 10 XI, 1983 r. USTANOWIONYM

DNIA 1 SIERPNIA 1966 r. PRZEZ DOWÓDCĘ AK. GEN. TADEUSZA BORA - KOMOROWSKIEGO.

WARSAWIA KRZYŻ POWSTAŃCZY - 16 VI, 1982 r. (UCHWAŁA RADY PAŃSTWA RRL.)

MEDALEM PODŁA - WARSZAWA - 30 XI, 1988 r.

KRZYŻ KAWALERSKI ORDEBU ODRODZENIA POLSKI - 25 IX, 1985 r.

BRAZOWY KRZYŻ ZASŁUGI - 1956

ZŁOТЫ KRZYŻ ZASŁUGI - 1980

EDWIN ROZENKRANZ W 1956 ROKU ZAWARŁ ZWIĄZEK MAŁŻENSKI

Z IZABELĄ LISIECKĄ, PODEM Z BYDGOSZCZY (RÓWNIEŻ UCZESTNIKIEM

POWSTANIA WARSZAWSKIEGO, JAWO SANITARIUSZKA PSEUD. „CYPRYS”

W ODDZIALE CHOROBY II.) Z KtóREGO URODZIŁ SIĘ DNIA

SYMONIE ANDRZEJ, UR. W 1957 r. ORAZ LEONARD W 1960 r.

EDWIN ROZENKRANZ PSEUD. „KAMIEN” ZMARŁ 13 WRZEŚNIA

1992 ROKU I JEST POCHONANY W GDANSKU NA CMENTARZU

„SREBRZYSKO”

RELACJE SPORZĄDZIŁ: ŻONA: IZABELA ROZENKRANZ

IZABELA ROZENKRANZ

SYN: LEONARD ROZENKRANZ

LEONARD ROZENKRANZ

GDANSK, 3 MAJA 1994 roku

Wpłynęło dnia 1.04.88
Ldz. 627/A-Pow/88

7

1/1/7

ROZENKRANZ EDWIN ps. "KAMIEŃ" - Żołnierz AK.

Ur. 2.06.1925r. w miejscowości Czatkowy pow. Tczew.

Syn inspektora Izby Kontroli Skarbowej, absolwenta Akademii Handlowej w Berlinie, Leonarda i Anny z d. Wąs. Wyrastał w klimacie patriotycznym w pobliżu granicy polsko-gdańskiej. Po ukończeniu tczewskiej szkoły powszechnej rozpoczął w 1937r naukę w I. Państw. Gimn. i Liceum Męskim w Tczewie. Do wybuchu wojny w 1939r. zdążył ukończyć jedynie dwie klasy. Pozbawieni przez okupanta swego mienia, opuściła cała jego rodzina, jeszcze przed końcem roku 1939, Tczew udając się po krótkim pobycie w Warszawie do Lublina. Tam Edwin R. wraz z dwojgiem rodzeństwa kontynuował naukę w szkole i tajnych kompletach. W roku 1943. otrzymał powołanie do okupacyjnej służby budowlanej (Baudienst). By uniknąć pracy przymusowej przeniósł się przy pomocy kolegów do Warszawy. Wraz z rówieśnikami odbył konspiracyjne szkolenie bojowe jako żołnierz 5. Kompanii por. rez. Romana Rotha ps. "Jawor" baon. "Gozdawy" p. dca. kpt-a. Giżyńskiego. Z chwilą wybuchu Powstania, włączony w szeregi baon-u "Gozdawa", walczył na warszawskiej Starówce. Poza udziałem w walkach brał udział w wznoszeniu barykad, przyjmowaniu zrzutów, transportowaniu żywności i zaopatrzenia, ratowaniu rannych kolegów i cywilów, m.in. przenoszeniu z in. żołnierzami chore i sędziwe zakonnice Sióstr Sakramentek do klasztoru Dominikanów. Brał udział w gaszeniu pożarów i niestety również w pochowaniu poległych kolegów. 20. sierpnia, m.in., mimo wysiłku gaszenia pożaru szpitala batalionowego, trafionego celnymi pociskami, zginęło w nim 120 rannych i personel lekarski. Tego dnia kolumną żołnierzy ochotników 5. komp. ~~wszedł~~ do kanałów, by po 10 godzinach wyjść na Żoliborzu po zaopatrzenie. Po powrocie następnego dnia, również kanałami, obładowani zapasem broni i amunicji wrócili do dalszej walki do swojej kompanii. ~~wszędzie~~.

31.VIII. został podczas ostrzeliwania nieprzyjaciela ranny, podczas gdy wielu z jego kolegów poległo. Umieszczony w szpitalu powstańczym, został następnie z płonącej Starówki kanałami ewakuowany do centrum Warszawy. Za udział w walkach powstańczych został wyróżniony Krzyżem Walecznych oraz innymi odznaczeniami bojowymi.

Po kapitulacji dostał się wraz z innymi rannymi do niewoli. Wywieziony pociągiem sanitarnym z Warszawy 9.X.44r. Zbiegł z

1/1/8

transportu. Wkrótce odnalazł matkę i siostrę, które mieszkały wówczas w powiecie warszawskim. Po zakończeniu działań wojennych powrócił z rodziną na Pomorze, gdzie po dłuższej rekonwalescencji podjął przerwana naukę. W Gdańsku uzyskał świadectwo dojrzałości. W latach 1948-1952 kończąc Wydział Prawa Uniwersytetu Poznańskiego uzyskał stopień magistra, poczem w ramach obowiązku pracy został skierowany do Woj.Komisji Planowania Gospodarczego w Gdańsku. Równocześnie kontynuował zaocznie studia aspiranckie kierowane przez Polską Akademię Nauk. W latach 1956/57 odbył spóźnioną zasadniczą służbę wojskową. Po obronie pracy doktorskiej zostaje w 1960r. wykładowcą w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Gdańsku. Rozprawę habilitacyjną broni w roku 1968. Od roku 1970 rozpoczyna pracę na Uniwersytecie Gdańskim, będąc od 1973 - 1980r. kierownikiem Zakładu Powsz. Historii Państwa i Prawa, w tym od 1973 - 1975 jako Prodziekan tego Wydziału. W roku 1983 zostaje uhonorowany tytułem Gdańszczanina roku a w 1984r.uzyskuje tytuł Profesora nadzwyczajnego. W tym czasie, t.j.1984/85 wykłada na Uniwersytecie Paryskim. Był autorem 130 publikacji, o tematyce historyczno-prawnej, historycznej, numizmatycznej, filozofii prawa, przekładów z języków obcych oraz recenzji, publikowane również w Niemczech, Holandii, Francji i Włoszech. Ożeniony z Izabelą z Lisieckich, uczestniczka walk i sanitariuszką w Powstaniu Warszawskim miał dwóch synów. Zmarł 13.września 1992r.

AP AK,T:Rozenkranz E.(rel.wł.)Skeczkowski R.,s.5-16
Zalesiński J. s.212/3

Janina Walentynowicz

15 zm. 13 września 1992
Edwin Rosentanz - metrológ.

Prof. historii prawa, ichnien Ak, Powstanie

Warszawskie - ps. "Kamień". Podstawy podpowinowawstwa w zyciu. sesady
upeliohanis- młodego pokolenia. - "Bóg, Honor, Ojczyzna".
Łączek na em. Srebrnyto, 17 września - o jod. 13⁰⁰.

1/1/9

Rezerwa o niezwykłym skutku konspiracji lata 1939-1944 Teraw-Lublin
-Wormawa.

Rosentanz Edwin Leon

Wzrost: 2 czerwca 1925 pow. Teraw, 25 km na półnie od

Gdańska. Ojciec: Leonard Rosentanz - absolwent Akad. Handlowej
w Berlinie, do 1937 r. Był inspektorem Izby kontroli Skarbowej w
Gnieźnie. Pełnił obow. Inspektora na granicy Polski. Wolnego
miasta Gdańska. W 1937 Rodzice nabuywają posiadłości w Miłobzdu-
pow. Teraw. Matka: Weronika Rosentanz - z domu Wajs, prowadzi dom
i wychowuje troje dzieci: najstarszy - Edwin, brat Eugeniusz (1926)

siostre. Eugenia (1934) (1934). Obecny adres: Żona - Zabela Lisiecka
Rosentanz tel. 31-59-95. 80-827 Gdańsk, ul. Długo 213 m 4.

Edwin, szkole podstawowe, Gimnazjum w 1937 roku w Terawie. Do wy-
buchu wojny w 1939 roku ukończył dwie klasy w I Państwowym Gimn.
i Liceum w Terawie. W latach 1940-43 uczęszczał na Terawie
Tajne Komplety w Lublinie u prof. Eustachiewicza - koledzy III klasy gimn.
W 1948 uzyskał świadectwo dojrzałości w IV Państwowym Gimn. i Liceum
Gdańsk - Nowy Port. Od 1948 roku do 1952 studiował na Wydziale Prawa
na Poznańskim Uniw. im. Adama Mickiewicza. W 1952 roku uzyskał
dyplom Magistra Prawa. Temat pracy dypl. : "Geneza Miasta Lubusa"
napisane pod kier. prof. Z. Kiermarczyka.

W 1960 roku dnia 25 listopada uchwałą Rady Wydziału Prawa Uniw.
im. Ad. Mickiewicza w Poznaniu. Uzyskuje stopień naukowy Doktora Nauk
prawnych.

(autor)?

11/10

Urodził się 2 czerwca we wsi Czatkowy pod Łozewem jako najstarszy syn Leonarda, inspektora kontroli skarbowej na granicy z Wolnym Miastem Gdanskim, i Anny z d. uas. W latach 1937-1939 Edwin uczęszczał do Państwowego Liceum i Gimnazjum Męskiego w Łozewie. W latach okupacji rodzina została wysiedlona przez hitlerowców do Generalnej Gubernii, co pozwoliło Edwinowi na ukończenie na kompletach prywatnych dwóch kolejnych klas szkoły średniej i uzyskanie świadectwo dojrzałości. W Warszawie wstąpił ~~na~~ niebawem do AK i jako strzelec 5 kompanii Batalionu "Gozdawa" im. Stefana Czarnieckiego wziął od 1 sierpnia 1944 r. udział w Powstaniu warszawskim. Walczył przez cały czas na Starówce pod pseudonimem "Kamien". Chrzest ognioy otrzymał już w pierwszej nocy powstanczej w krwawym szturmie na kompleks gmachów Państwowej Wytwórni Papierów Kartonowych. Jego kompania staczała i później ciężkie walki, w których straciła około 80% swoich żołnierzy. Dnia 30 sierpnia Edwin został ranny, po czym skierowany na leczenie do szpitala na w Śródmieściu. Dowództwo powstancze odznaczyło go Krzyżem "alecznych." Powstanie poznał sanitariuszkę Izabelę Lisiecką, z którą później się ożenił. Po upadku Powstania znalazł się w niewoli niemieckiej. Po wojnie opublikował wspomnienie pt Dwanaście opowiadań żołnierzy Batalionu "Gozdawa" im. Stefana Czarnieckiego. Po wyzwoleniu wrócił do Łozewa, gdzie podjął pracę w administracji państwowej. W latach 1948-1952 ukończył Wydział Prawa Uniwersytetu Poznańskiego w stopniu magistra. W 1960 r. uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych, a w 1968 obronił pracę doktora habilitowanego w Uniwersytecie Poznańskim. Od 1970 r. pracował jako naukowiec w Uniwersytecie Gdańskim, gdzie w 1984 r. uzyskał nominację na profesora nadzwyczajnego. Prowadził wykłady w paryskiej Sorbonie. Opublikował około 150 prac naukowych. Prywatnie gromadził stare monety. Był znawcą prawa morskiego

1/1/11

akwenu bałtyckiego. Działal w Gdanskim Towarzystwie Naukowym i innych. Był członkiem Zjednoczenia Chrześcijańsko-Narodowego. Należał do Towarzystwa Miłośników Ziemi Kociewskiej. Zmarł 13 IX 1992 r. w Gdansku i tam został pochowany. Posiadał m.in. następujące odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Walczących, warszawski Krzyż Powstańczy i odznakę honorową Zasłużony Ziemi Gdąskiej.

5 I 1993 r. /-// Józef Milewski *Milewski*.

Bibliografia

1. Józef Milewski. Kociewianie w Powstaniu warszawskim/1944/.
TMZK Starogard Gd. 1986
2. Materiały wyborcze na senatora RP E. Rozenkranza/20 X 1991/.

1/2. Dokumenty Rosenkranza Edwina:

1. Leg. szkol. z nr. 1938/39 nr 514, kserokop.
oryg. k. 1 s. 1
2. Leg. nr 31314 z 15.08. 1949 Medalu
Wojska po raz 1, kserokop. oryg. k. 1 s. 2
3. Leg. nr - z 30.12. 1939 Krzyż Waleśnych;
leg. KAT 2 z 10.11.1983, kserokop. k. 2 s. 3-4
4. Dypl. nr 459 z 29.07. 1953 Uniwersy-
tetu Poznańskiego w Poznaniu - stop.
mgr prawa Edwina Leone Rosenkranz,
kserokop. oryg. k. 1 s. 5
5. Leg. nr 3726a-85-5 K K O O P,
leg. nr 70-88-58 K 2 Medal Rodła,
leg. nr 48-82-93 K - Czarzewski
Krysi Powstańcy, kserokop. oryg. k. 1 s. 6
6. Karta identyfikacyjna prof. Edwina
Rosenkranza, kserokop. oryg. k. 1 s. 7

21

1/2/11

Uprawia do ulgowych przejazdów kolejami państwowymi według ulg taryfowych dla młodzieży szkolnej

Andrzej Roszakiewicz

Ważna do dnia 31 stycznia 1939 r.

Ważna do dnia 30 września 1939 r.

Placówka szkolna

Legitymacja szkolna
na rok 1938/39 • Nr. 574

Roszakiewicz, Andrzej

urodz. w roku 1918, zamieszkały-a w *Mitobędz*

st. kol. *Mitobędz* jest słuchaczem - ką uczniem - ennicą

I Państwowa Liceum i Gimnazjum w **TOZEWIE**

Wojciechowski
dyrektor

Placówka szkolna

1/2/2

MINISTERSTWO OBRONY
NARODOWEJ

LEGITYMACJA

Strz. ROZENKRANZ E 10

F04 "Kamień"

(Oddział AK) jest uprawniony
do noszenia KRZYŻA WALECZNYCH

(zXXXXXXXXXX)

Londyn, dnia 30 grudnia 1949

Nadanie ogłoszono
w "Dzienniku Personalnym"

MINISTERSTWA OBRONY NARODOWEJ

Nr 4

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ

LEGITYMACJA Nr 31314

Stopień imię, nazwisko strz.

ROZENKRANZ EDWIN ps "KAMIEN"

Oddział AK

Odznaczony został po raz 1

Medalem Wojska

Podstawa: Zarządzenie Ministra
Wojski z dnia 1 lipca 1948

Londyn dnia 15 sierpień 1949

1/2/3

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ

Nazwisko ROZENKRANZ
Imię Edwin
Pseudonim "KAMIEN"
Przydział Bat. "Czarnecki"
Warszawa.

LEGITYMACJA Nr 32204
Stopień imię, nazwisko Strz.

ROZENKRANZ EDWIN
Pst: "Kamień"

Odnaczony został

Oddział A.K.

KRZYŻEM ARMII KRAJOWEJ

Odnaczony został po raz 1-szy

ustanowionym dnia 1 sierpnia 1966 roku przez
dowódcę A.K. gen. Tadeusza Bora-Komorowskiego
dla upamiętnienia wysiłku Żołnierza Polski
Podziemnej w latach
1939 — 1945 Przewodniczący

Medalem Wojska

Podstawa: Zarządzenie Szefa Sztabu
Głównego
z dnia 1 lipca 1948

Podpis: Komisji Krzyża
M. Mandziara - "Stwy"

Londyn dnia 15 sierpnia 1948

Londyn, dnia 10/11/83

[Signature]
M. Walega

MINISTERSTWO OBRONY
NARODOWEJ

1/12/4

LEGITYMACJA

Strz. ROZENKRANZ Edwin

Pseudonim: "Kamień"

(Oddział A.K.A.) jest uprawniony
do noszenia KRZYŻA WALECNYCH

(zXXXXXXXXXX m)

Londyn, dnia 30 grudnia 1949

Nadanie ogłoszono
w „Dzienniku Personalnym”

MIN. OBRONY NARODOWEJ

Nr 4 data 11.9.1949

(Podpis)

1/2/15

1/2/15

UNIWERSYTET POZNAŃSKI W POZNANIU

Nr 459

DYPLOM

Ob. Edwin Leon Rozenkrantz
urodzony dnia 2 czerwca r. 1925
w Czabłowicach
odbył w latach 1948/49-1951/52 studia
wyższe na Wydziale
Prac

UNIWERSYTEU POZNAŃSKIEGO W POZNANIU

w zakresie praca (specj. wynalisk.)
i uzyskał stopień
magistra praca

Prof. Rektor

[Signature]

Poznań, dnia 29 lipca 1952 r.

[Signature]
własnoręcznie podpis

Zam. 253/52 — 1840 + 5520 — Wrocl. Druk. Nauk. — F-3-30574

POLSKA RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

LEGITYMACJA

Nr 3726a-85-5

WARSZAWA

dn. 25 września 1985 r.

UCHWAŁĄ RADY PAŃSTWA

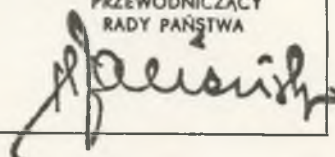
odznaczony/a został/a
za dwudziestoletnią
szczególnie wyróżniającą pracę
dydaktyczno-wychowawczą

Ob. ROZENKRANZ

Edwin s. Leonarda

KRZYŻEM KAWALERSKIM
ORDERU ODRODZENIA POLSKI

PRZEWODNICZĄCY
RADY PAŃSTWA

POLSKA RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

LEGITYMACJA

Nr 70-88-58 MR

WARSZAWA

dn. 30 listopada 1988 r.

UCHWAŁĄ RADY PAŃSTWA

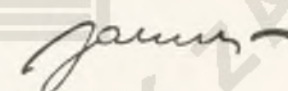
odznaczony(a) został(a)

Ob. ROZENKRANZ

Edwin s. Leonarda

MEDALEM RODŁA

PRZEWODNICZĄCY
RADY PAŃSTWA

POLSKA RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

LEGITYMACJA

Nr 48-82-93 K

WARSZAWA

dn. 16 czerwca 1982 r.

UCHWAŁĄ RADY PAŃSTWA

z dnia 16 czerwca 1982 r.

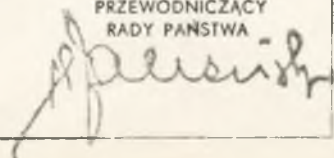
odznaczony/a został/a

Ob. ROZENKRANZ

Edwin s. Leonarda

WARSZAWSKIM
KRZYŻEM POWSTAŃCZYM

PRZEWODNICZĄCY
RADY PAŃSTWA

1/2/7

MINISTÈRE DE L'ÉDUCATION NATIONALE
 Université de Paris - X Nanterre

CARTE D'IDENTITÉ PROFESSIONNELLE

Nom ROZENKRANZ
 Prénoms Edwin
 Né le 2 Juin 1925 à CRAKOW
 (POLOGNE)

Adresse 112 Rue de Vaugirard 75006 PARIS
 Fonction Professeur INVITE

Pour le Président de l'Université
 Le Secrétaire général
 P. D. *[Signature]*

A Nanterre, le 20 Novembre 1984
 Signature de l'intéressé,
[Signature]

N. B. Voir au verso

ELŻBIETY ZAM

1/2/7

1/3. Inne materiały dokumentacyjne
Rozwrota Edwina:

1. Ankieta personalna dla: , kserokop.
onyg.

lc 2 s. 1-4

Z MARC DZIA 13-IX. 1992 r.

80-827 Gdańsk, ul. Długa 2/3 m4
Tel: 31 43 52 51 52 53
FAX: 31 53 56 51 52
Identyfikator: 11205000

1. Imiona
EDWIN
2. Nazwisko
ROZENKRANZ
3. Data i miejsce urodzenia
2 CZERWCA 1925, CZATKOWY K/TCZENA WOJ. GDAŃSKIE
4. Telefon, dokładny adres - domowy lub służbowy
-proszę podać ten, na którego opublikowanie wyraża Pan zgodę
TEL. DOM. 31-59-95
80-827 GDAŃSK UL. DŁUGA 2/3 m4
5. Okoliczności związania się z regionem
(dotyczy osób urodzonych poza woj. gdańskim)
URODZONY W NIEODLEGŁYM GDAŃSKIM
6. Wykształcenie
(szkoły/uczelnie: wydziały i kierunki, oraz daty ich ukończenia)
STUDIA: 1948-52 UNIWERSYTET POZNAŃSKI im. ADAMA MICKIEWICZA - WYDZIAŁ PRAWA
1960 - OBRONA PRACY DOKTORSKIEJ POD KIERUNKIEM PROF. DR ZDZISŁAWA KACZMARCZYKA
NA WYDZIALE PRAWA UNIWERSYTETU POZNAŃSKIEGO
1968 - OBRONA ROZPRAWY HABILITACYJNEJ - WYDZIAŁ PRAWA, UNIWERSYTET POZNAŃSKI im. A.M.
1984 - TYTUŁ PROFESORA MADZYKAZNEGO
7. Wykonywany zawód lub sprawowana funkcja
PROFESOR - KIEROWNIK KATEDRY Powszechnej HISTORII PRAWA I PRAWA -
UNIWERSYTETU GDAŃSKIEGO
8. Stan cywilny
ŻONATY
a) imię żony
IZABELA
b) imiona i wiek dzieci
ANDRZEJ (25), LEONARD (32)

9. Przynależność do organizacji (pełnione w nich funkcje)

a) społecznych i środowiskowych

(np. fundacje, stowarzyszenia)

- INSTYTUT BAŁTYCKI
- GDAŃSKIE TOWARZYSTWO NAUKOWE (1973-85 PRZEDKONICZĄCY KOMISJI NAUK PRAWNYCH)
- POLSKIE TOWARZYSTWO HISTORYCZNE (1968-75 PRZES. GDDZIAŁU GDAŃSKIEGO)
- POLSKIE TOWARZYSTWO ARCHEOLOGICZNO-NUMIZMATYCZNE
- POLSKIE TOWARZYSTWO NAUTOLOGICZNE (80-84 WICEPREZES)
- POLSKIE TOWARZYSTWO TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCE
- ZRZESZENIE KASZUBSKO-POMORSKIE
- TOWARZYSTWO MŁODSIKÓW ZIEMI TCZEŃSKIEJ
- TOWARZYSTWO MŁODSIKÓW ZIEMI KOCIEJSKIEJ
- TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ GDAŃSKA
- ZAGR. (FRANCJA) OD 1969 - CENTRE D'ETUDES SUPERIEURES DE CIVILISATION MEDIEVALE - POITIERS

b) politycznych

- ŚWIATOWY ZWIĄZEK ŻOŁNIERZY ARMII KRAJOWEJ
- ZWIĄZEK POWSTAŃCÓW WARSZAWSKICH
- KLUB PATRIOTYCZNY im. KONSTYTUCJI 3 MAJA (INSPIRATOR, ZAŁOŻYCIEL)

c) związków zawodowych i twórczych

10. Dotychczasowa działalność

(prosimy o jak najbardziej wyczerpującą odpowiedź, przedstawiającą działalność zawodową, polityczną, artystyczną, sportową itp. oraz związane z tymi osiągnięcia)

- OD ROKU 1960 JEST WYKŁADONCĄ, WYŻSZEJ SZKOŁY PEDAGOGICZNEJ W GDAŃSKU
- W ROKU 1965 KIEROWNIK KATEDRY HISTORII STAROŻYTNEJ I ŚREDNIOŚCIEŻA WSP.
- 1968-70 PRODEKAN WYDZIAŁU HUMANISTYCZNEGO WYŻSZEJ SZKOŁY PEDAGOGICZNEJ W GDAŃSKU
- OD 1970 ROZPOCZĘCIE PRACY NA WYDZIALE PRAWA UNIWERSYTETU GDAŃSKIEGO (CZŁONEK KOMITETU ORGANIZACYJNEGO UNIWERSYTECZNEGO WYDZIAŁU PRAWA)
- 1973-80 KIEROWNIK ZAKŁADU POUŚLICHNEJ HISTORII PAŃSTWA I PRAWA
- 1973-75 PRODEKAN WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI
-

- 1977 PRZEWODNICZĄCY RADY NAUKOWEJ INSTYTUTU NAUK PRAWNO-USTROJNYCH UNIWERSYTETU GDAŃSKIEGO
- 1980-82 KIEROWNIK KATEDRY PÓWSZECHNEJ HISTORII PAŃSTWA I PRAWA
- W ROKU AKADEMICKIM 1984/85 BYŁ NIEKADONCĄ UNIWERSYTETU PARYSKIEGO W CHARAKTERZE PROFESSEUR - INVITÉ.
- 1983 OTRZYMAŁ TYTUŁ GDAŃSZCZANIN ROKU
- ZA SVOJĄ, DŁUGOLETNIA, PRACĘ NAUKOWĄ I DYDAKTYCZNA, OTRZYMAŁ H.H. KRZYŻ KAWALERSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI

DOROBK NAUKOWY TO 130 PUBLIKACJI, NA KTÓRE SKŁADAJĄ SIĘ PRACE O TEMATYCE: HISTORYCZNO-PRAWNEJ, HISTORYCZNEJ, NUMERYCZNEJ, Z FILOZOFII PRAWA, PRZEKŁADY Z JĘZYKÓW OBCYCH ORAZ RECENZJE

PRACE PUBLIKOWANE BYŁY POZA POLSKĄ, W NIEMCZACH, HOLANDII, FRANCJI ORAZ W WROŚCACH

• CZŁONKOSTWO ZESPOŁÓW REDAKCYJNYCH WIELU PISM REGIONU GDAŃSKIEGO, ORAZ RADY NAUKOWEJ MUZEUM HISTORII MIASTA GDAŃSKA

11. Hobby i zainteresowania

(prosimy o przedstawienie, według własnego wyboru, także dodatkowych informacji, np. ulubieni twórcy z różnych dziedzin; cennie postaci życia publicznego, dyscyplina sportu, której Pan kibicuje, życiowa maksyma, moralne autorytety, sposób spędzania czasu wolnego itp.)

- CENIONA POSTAĆ ŻYCIA PUBLICZNEGO: STEFAN KISIELENSKI
- DYSCIPLINY SPORTU: PEWNA CTNO (AZS POZNAŃ)
STRZELECTWO
TURYSTYKA PIESZA I KAJAKOWA
- AUTORYTETY Z DZIEDZINY FILOZOFII PRAWA: SAMUEL PUFENDORF
HUGO GROCCJUSZ

12. Jeżeli uważa Pan, że zawarte w ankiecie pytania nie stwarzają możliwości udzielenia odpowiedzi w pełni charakteryzujących Pańską osobę, prosimy o wpisanie dodatkowych informacji

(np. ważne kształtujące Pana w przeszłości doświadczenia, udział w znaczących przedsięwzięciach, podróże lub pobyt na emigracji, sympatie polityczne itp.)

- WYDARZENIEM W DWIYM STOPNIU WBRANTOWUJĄCYM DOZDZIAŁA, POSTANIE PATRIOTYCZNA, BIE UDZIAŁ W RUCHU KONSPIRACYJNYM OD 1943 ROKU W WARSZAWIE, A OD LIPCA 1944 ROKU W POWSTANIU WARSZAWSKIM, W SZEREGACH A.K. JAKO ŻOŁNIERZ (PSEUDONIM: "KAMIEŃ") BATALIONU "GODZIAŁ" im. STEFANA CZARNIECZEGO WALCZYNA STAROUCIE - RANNY 30 STYCZNIA 1944 ZA UDZIAŁ W POWSTANIU WYPOŻYCIONY KRZYŻEM WALECZNYCH A TAKŻE LONDYŃSKIM I WARSZAWSKIM KRZYŻEM POWSTAŃCZYM.
- SYMPATIE POLITYCZNE: HEL JAN OLSZENSKI

11. Materiały uzupełniające relację
Edwina Rosenkranza:

1. Słeckowski P., Cstociek - humanista -
- uzony, mszkop. - brak źródeła k. 12 s. 1-12
2. Neurologi - Rosenkranz Edwin,
mszkop. k. 1 s. 13-14
3. Biogram - Edwin Rosenkranz -
- Warszawskie dżewi posły w boj.
Sytycki powstańców, Gdaiński 1998,
mszkop. k. 1 s. 15-16
4. J. Milewski, biogram Edwina
Rosenkranza, napis 2 5.01. 1993
+ kop. zob. 2.1/1 k. - s. - 20

II/1

Dr Roman Skeczkowski
(Koszalin)

CZŁOWIEK - HUMANISTA - UCZONY

Zarys 35-letniej działalności w zwierniadle danych zawartych w zebranych publikacjach oraz akt dotyczących osoby prof. dr hab. Edwina Rozenkranza.

Spokojnie, nieomal niezauważenie upłynęła 35 rocznica owocnej i wielostronnej działalności profesora Edwina Rozenkranza. W Jego życiowym dorobku splata się z sobą ściśle praca naukowa, dydaktyczna, kulturalna i społeczna, a całość wiąże się z dziejami przed i powojennego Gdańska i Pomorza Gdańskiego. Ponad zarysem Jego pracowitego życia jawi się postać nauczyciela akademickiego, który dla nas, Jego uczniów i współpracowników, stanowiła źródło inspiracji badawczej, a Jego postępowanie było wzorem i drogowskazem. A dodać tu można, że już przed studiami wkroczył On na chwalebna ścieżkę służby dla Narodu, o czym dowiedzieliśmy się raczej z środowisk zewnętrznych. Bo Profesor, żywy i otwarty w dyskusjach seminaryjnych i w czasie spotkań okolicznościowych, przez całe lata pomijał swoją ciekawą drogę naukową i pedagogiczną oraz uczestnictwo w życiu obywatelskim i rodzinnym, choć w biogramach innych uczonych, w monografiach różnych instytucji, a także na kartach prac omawiających niedawne stosunkowo dzieje natrafic można na dane związane z Jego życiem. A zatem na podstawie złożonej bazy źródłowej powstać mogło poniższe, zapewne niewyczerpujące, Jego curriculum vitae.

Edwin Rozenkranz jest synem ziemi pomorskiej. Urodził się dnia 2 czerwca 1925 roku w Czatkowach k. Tczewa (25 km. na południe od Gdańska). Jego ojciec - Leonard, absolwent Akademii Handlowej w Berlinie - był wówczas inspektorem Izby Kontroli

Skarbowej i pełnił swoje obowiązki na granicy polsko - gdańskiej. Tradycja rodzinna, wśród której wyrastał, sięgała jednak na prawy brzeg Wisły, na plebiscytowe obszary Powiśla i Warmii. W rodzicielskim domu od dzieciństwa był słuchaczem wielu dyskusji o przyczynach plebiscytowego niepowodzenia, a dyskusji tych było wiele, wszak niemal cały aktyw Polskiego Komitetu Plebiscytowego z Malborka po porażce osiadł w Tczewie i jego okolicy. Nie kończące się rodaków rozmowy tworzyły klimat rodzicielskiego domu w czasach, w których sześciolatek wówczas chłopiec rozpoczynał i kontynuował naukę szkolną. W tym to czasie brał również lekcje gry na skrzypcach i występował w szkolnym sekstecie (w szkolnym zespole orkiestrowym). Po ukończeniu tczewskiej szkoły powszechnej w roku 1937 rozpoczął naukę w I Państwowym Gimnazjum i Liceum Męskim w Tczewie. W klasie gimnazjalnej zetknął się z barwną mozaiką wielonarodowościowego składu jej jednakowo umundurowanych uczniów. Do roku 1939 ukończył dwie klasy. Wkrótce po wybuchu wojny cała rodzina, wobec konfiskaty mienia, nie czekając na dalsze decyzje okupanta, wykorzystując okres świąteczny 1939 roku, opuściła Pomorze i po krótkim pobycie w Warszawie udała się do Lublina. Tam ojciec Jego podjął pracę w prywatnej firmie budowlanej Stefana Krupskiego, w której pracował aż do 1945 roku. Natomiast troje nieletnich rodzeństwa podjęło naukę w szkołach, bądź w ramach prywatnych kompletów. W roku 1943 najstarszy z rodzeństwa Edwin otrzymał kartę powołania do okupacyjnej służby budowlanej (Baudienst). Aby jej uniknąć, przy pomocy kolegów przeniósł się do Warszawy, dokąd wkrótce przeprowadziła się również Jego matka Anna wraz z najmłodszą córką. Tu wraz z rówieśnikami z pokolenia określanego mianem "Kolumbów" odbył konspiracyjne szkolenie bojowe i z chwilą wybuchu Powstania stanął w szeregach Batalionu "Gozdawa" - im. Stefana Czarnieckiego, walcząc na warszawskiej Starówce. W czasie zmasowanego wypadu w nocy z 30 na 31 sierpnia został ranny i

niezwłocznie ewakuowany do szpitala powstańczego przy ulicy Wilczej 7. Za udział w walkach powstańczych został wyróżniony Krzyżem Walecznych oraz innymi odznaczeniami bojowymi. A w roku 1982 również Warszawskim Krzyżem Powstańczym. Po kapitulacji wraz z innymi rannymi dostał się do niewoli i po tygodniu zbiegł z transportu jeńców. Wkrótce odnalazł matkę i siostrę, które zamieszkiwały wówczas w Orężnej (29) w powiecie warszawskim i tu doczekał się wyzwolenia w dniu 17 stycznia 1945 roku. Swoje powstańcze drogi zawarł w nieopublikowanych dwuczęściowych wspomnieniach, ogłaszając drukiem zaledwie drobne fragmenty w różnych pracach zbiorowych.

Po zakończeniu działań wojennych wraz z rodzicami powrócił na rodzinne Pomorze - jakże zmienione ! Tu matka odzyskała swą dawną działkę rolną. Ciężką pracą rodzice zapewniali swoim dzieciom drogę do nauki. Młodszy brat Profesora w roku 1944 wstąpił ochotniczo w Lublinie do Ludowego Wojska Polskiego. Po odbyciu kampanii w ramach II Armii powrócił jako inwalida wojenny. Po leczeniu klinicznym rozpoczął naukę, a potem studia rolnicze, ale po kilku latach zmarł mimo wysiłków całej rodziny. Natomiast Edwin, najstarszy z rodzeństwa, po dłuższej rekonwalescencji powrócił do przerwanej nauki i uzyskał w Gdańsku świadectwo dojrzałości. Suma zebranych doświadczeń życiowych miała niewątpliwy wpływ na wybór kierunku przyszłych studiów. W latach 1948 - 1952 ukończył Wydział Prawa Uniwersytetu Poznańskiego uzyskując stopień magistra. Poczynając od I roku studiów zapisał się na proseminarium historii państwa i prawa kierowane przez prof. dr Zdzisława Kaczmarczyka i na stałe związał się z tą specjalizacją. Terenem i tematem jego pierwszych prac były dzieje i ustrój miast Ziemi Lubuskiej. Wyniki tych badań będących często pierwszymi przejawami zainteresowań nauki polskiej ziemiami zachodnimi zostały opublikowane. Również po ukończeniu studiów pogłębiał On swoją znajomość problematyki tych

ziem, w toku samodzielnych już wysiłków. Kończąc studia zapisał się na seminarium doktoranckie kierowane przez profesora Kaczmarczyka. W roku 1952 został skierowany do pracy w Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego w Gdańsku i na resztę życia związał się z tym miastem. Tu jako prawnik uzyskał szereg wyników zapewniających Mu drogę awansu od radcy do generalnego projektanta. Ale osiągnięcia te nie tylko nie oddaliły Go od uprawianej dotąd problematyki badawczej, ale na odwrót - w życzliwej atmosferze nadal pracował systematycznie łącząc się z młodymi ogniskami pracy badawczej Gdańska. W wyniku tego zaangażowania w roku 1954 został przyjęty na zaoczne studia aspiranckie kierowane przez Polską Akademię Nauk. W latach 1956 - 58 złożył 6 obligatoryjnych egzaminów niezbędnych dla uzyskania stopnia kandydata nauk. Nieoczekiwanie został powołany do odbycia spóźnionej służby wojskowej, którą ukończył w latach 1956/57.

W roku 1960 przedłożył i obronił dysertację doktorską zatytułowaną "Początki i ustroj miast Pomorza Gdańskiego do schyłku XIV stulecia". Uzyskany na Wydziale Prawa Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu stopień doktora nauk prawnych otworzył dla Niego drogę do Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Gdańsku. Z dniem 1 października 1960 roku objął stanowisko starszego asystenta w Katedrze Historii Starożytnej i Średniowiecza, a po upływie semestru awansował na stanowisko adiunkta. Od roku 1965 pełnił obowiązki kierownika tejże Katedry. W roku 1968 obronił na Wydziale Prawa Uniwersytetu im. A. Mickiewicza rozprawę habilitacyjną pt.: "Recepcja prawa lubeckiego w miastach nadbałtyckich". Z dniem 1 października tegoż roku uzyskał ministerialną nominację na stanowisko kierownika Katedry Historii Starożytnej i Średniowiecza WSP w Gdańsku, a niemal jednocześnie powierzono Mu funkcję prodziekana Wydziału Humanistycznego tejże uczelni. Obydwie te funkcje wygasły z chwilą wcielenia Wydziału Humanistycznego do

nowopowstałego Uniwersytetu Gdańskiego, któremu nadano nową formę organizacyjną opartą na instytutach. Jeszcze będąc prodziekanem Wydziału Humanistycznego, jako prawnik, został powołany do Komitetu Organizacyjnego przyszłego uniwersyteckiego Wydziału Prawa, na którym też rozpoczął zajęcia z dniem 1 października 1971 roku, a w czerwcu następnego roku został definitywnie przeniesiony na ten nowoutworzony Wydział. Praca w różnych kolegiach i komisjach porywała niemal cały ówczesny gdański świat nauki, a każdy nauczyciel akademicki starał się dołożyć cegiełkę do wyłaniającego się gmachu nowego Uniwersytetu. Profesor często wspominał jak to przypadło Mu w ciągu kilku godzin czerwcowej nocy 1970 roku opracować założenia tematyczne do pamiątkowego medalu, który w opracowanej przez Niego wersji skierowano wprost do realizacji. Mennica Państwowa w Warszawie wybiła go w rekordowo krótkim czasie i już w dniu 1 października 1970 roku, w czasie uroczystej środowiskowej inauguracji pierwszego roku akademickiego Uniwersytetu Gdańskiego, wręczano go zaproszonym gościom z kraju i z zagranicy. Na tym to medalu znalazła się płynąca z serca jej twórcy, a naszego Profesora dewiza "In mari vita tua", która stała się trwałą częścią składową ceremonialnej oprawy naszej Uczelni.

W roku 1973 powołano Profesora na stanowisko kierownika Zakładu Powszechnej Historii Państwa i Prawa oraz powierzono mu funkcję prodziekana Wydziału Prawa i Administracji UG, którą pełnił do upływu kadencji w roku 1975. W roku akademickim 1980/81 dokonano reorganizacji Wydziału, w ramach której powołano do życia katedrę. W miejsce dotychczasowego Zakładu powstała Katedra Powszechnej Historii Państwa i Prawa, a wraz z tym nastąpił planowany wzrost personelu, który powiększył się z dwóch pracowników w 1980 roku do pięciu w 1985 roku, w tym dwóch adiunktów z tytułem doktora.

II/8

II

Działalność dydaktyczna i jej efekty są w zasadzie niewymierne i niemierzalne, a zaledwie nieliczne odcinki pracy nauczyciela akademickiego można ująć w liczbach. Tym niemniej można pokusić się o zarysowe choćby przedstawienie osiągnięć Profesora na tym polu. Już u progu swojej działalności w Wyższej Szkole Pedagogicznej ożywił On działalność studenckiego Koła Historyków, a po przejściu do pracy na Wydziale Prawa i Administracji UG objął opiekę nad powstającym właśnie studenckim Kręgiem Prawno - Historycznym. Spośród członków tego Kręgu rekrutowali się reprezentanci studentów gdańskich, którzy corocznie uczestnicząc w Ogólnopolskiej Olimpiadzie Wiedzy Prawno - Historycznej - Konkurs im. prof. Michała Szczanieckiego, plasowali się systematycznie w czołówce adeptów prawa całego kraju przynosząc uznanie dla naszej młodej Uczelni. Katedra Powszechnej Historii Państwa i Prawa UG dwukrotnie patronowała tej imprezie studenckiej organizując w Gdańsku ten ogólnokrajowy konkurs w latach 1976 i 1981. W ramach zajęć na Wydziale Humanistycznym seminaria Profesora opuściło ponad 50 magistrów historii, a na Wydziale Prawa i Administracji UG do końca 1986 roku aż 150 magistrów prawa, bądź magistrów nauk administracyjnych. Studenci zorganizowani w Kręgu Prawno - Historycznym oraz w szeregach seminaryjnych uczestniczą w corocznej wycieczce do jednej z zabytkowych miejscowości Pomorza Gdańskiego, a ponadto zadeklarowali swój współdział w pracach oraz wsparcie dla bliskiego każdemu prawnikowi i historykowi - Muzeum Hymnu Narodowego w Będminie. Wyrazem tego niechaj będzie zaprojektowany i wydany w 1980 roku przez studencki Krąg Prawno - Historyczny medal dla uczczenia X-lecia Uniwersytetu Gdańskiego wyobrażający postać Józefa Wybickiego oraz napis w otoku "Prawnikowi - Patriocie". Seminarzyści Profesora mają również swój skromny wkład w działalność zmierzającą do powołania do

11/7

życia Muzeum Historii Prawa i Sądownictwa - tworzonego w gmachu zabytkowej gdańskiej Katownii. Seminarzyści Profesora uczestniczyli zbiorowo w organizowanych przez Uniwersytet oraz przez Gdańskie Towarzystwo Naukowe wykładach otwartych wygłaszanych przez goszczących w Gdańsku uczonych krajowych i zagranicznych.

III

Na kanwie działalności naukowo - dydaktycznej od roku 1970 Profesor kieruje systematycznie odbywanym Seminarium Doktoranckim. Jego tematyka związana jest z problematyką prawnohistoryczną ziem i miast krajów nadbałtyckich, Pomorza oraz Gdańska. W wyniku długotrwałej działalności tego Seminarium - czterech jego uczestników uzyskało stopnie doktorantów, mianowicie - Tadeusz Maciejewski w roku 1980 przedłożył i obronił dysertację "Prawo sądowe w ustawodawstwie miasta Gdańska w XVIII wieku"; w roku 1981 - Adam Wirski uzyskał stopień doktora za dysertację "Początki organizacji politycznej Pomorza"; w roku 1983 - Roman Skeczowski obronił rozprawę doktorską "Żegluga bałtycka we wczesnym średniowieczu"; a w roku 1987 - Zdzisław Kropidłowski uzyskał stopień za pracę "Opieka nad ubogimi w Gdańsku w XVI do XVIII wieku". Seminarium kontynuuje swoją działalność.

Oprócz wykładu kursowego z powszechnej historii państwa i prawa - Profesor w minionym 15 - leciu prowadził siedem wykładów monograficznych. W roku 1975, wraz z reformą studiów prawnych, Profesor przygotował cieszący się dużym zainteresowaniem i uznaniem słuchaczy wykład "Historia administracji", który dla studentów kierunku Administracja zajmuje miejsce podobne do tego, jakie dla prawników prezentuje powszechna historia państwa i prawa. Od roku 1985 wprowadził On do planu zajęć długo i starannie przygotowywany wykład monograficzny "Gdańska Archeologia Prawa". Jest to druga w kraju inicjatywa zmierzająca

X do wprowadzenia na stałe tego przedmiotu do krajowego planu studiów prawnych. Inicjatorem badań w tym kierunku, autorem ~~jedynego~~ podręcznika przedmiotu oraz pierwszym wykładowcą tego przedmiotu "Archeologia Prawna Polski" - jest prof. dr hab. Witold Maisel z Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu.

IV

Nie miejsce tu na omawianie całego dorobku Profesora. Rolę tę w części spełnia załączony "Wykaz publikacji naukowych za lata 1951 - 1986". Należy jednakże przypomnieć, że w działalności tej dominuje problematyka bałtycka, pomorska i gdańska. O jej wyborze zdecydowały również wpływy gdańskiego środowiska badawczego. Profesor Rozenkranz od 1 kwietnia 1952 roku jest członkiem Towarzystwa Przyjaciół Nauki i Sztuki w Gdańsku, przemianowanego w roku 1955 na Gdańskie Towarzystwo Naukowe. W ciągu 35 lat członkostwa pełnił On w tym Towarzystwie szereg funkcji, mianowicie w latach 1963 - 65 był członkiem Zarządu Głównego; w latach 1973 - 85 pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Nauk Prawnych GTN; a w latach 1985 - 87 był zastępcą przewodniczącego Wydziału I Nauk Społecznych i Humanistycznych.

W latach pięćdziesiątych kształtujących młode środowisko badawcze Gdańska - wytworzyły się tu trzy ogniska; pierwsze z nich skupiło się obok osoby prof. dr Edmunda Ciesłaka - kierownika placówki Instytutu Historii PAN, drugie obok prof. dr Andrzeja Bukowskiego - rektora WSP w Gdańsku, a trzecie obok doc. dr Mariana Pelczara - dyrektora Biblioteki Gdańskiej PAN. Z kręgów związanych z tymi owocnie pracującymi i inspirującymi kierunki badawcze ogniskami, znajdującymi wsparcie w działalności GTN, wywodzi się znaczna część dzisiejszej kadry profesorskiej Wydziału Humanistycznego oraz Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego, w tym również Profesor Rozenkranz. Efektem działalności tych ognisk było to, że w okresie obchodów Tysiąclecia Państwa Polskiego (1960 - 1966) środowisko gdańskie

11/9

Vachinski

własnymi siłami zorganizowało dwie sesje regionalne oraz osiemnaście sesji i konferencji miejskich. W każdej z tych sesji jako współorganizator i często pierwszy referent występował ówczesny (dr Rozenkranz. Działalność ta przyniosła regionowi długi szereg często jedynych opracowań. Za ten wkład wyróżniono Go odznaką Tysiąclecia Państwa Polskiego. W roku 1973, roku obchodów 500-lecia urodzin Mikołaja Kopernika - Profesor działając jako przewodniczący Komisji Naukowej FJN w Gdańsku zorganizował w zabytkowych pomieszczeniach Ratusza Głównego Miasta Gdańska - "Tydzień Kopernikański". Od roku 1981 działał jako inicjator i przewodniczący Krajowego Komitetu Obchodów 400-lecia urodzin Hugona Grotiusa (1583 - 1645). W wyniku Jego zabiegów w dniach 9 i 10 kwietnia 1983 roku odbyła się w Gdańsku sesja naukowa poświęcona życiu i działalności tego wybitnego prawnika holenderskiego, obdarzonego mianem "ojca prawa narodów". W sesji tej wzięli udział przedstawiciele wszystkich uniwersytetów krajowych oraz goście zagraniczni. Materiały sesji opublikowano.

Rozprawy i przyczynki Profesora zasilili również wydawnictwa zagraniczne, mianowicie NRD-owskie, holenderskie, włoskie i francuskie. Od roku 1969 jest stowarzyszony w Centre d'Etudes Supérieures de Civilisation Médiévale w Poitiers. Kontakty zagraniczne Profesora zostały uwieńczone zaproszeniem Go do Francji, gdzie w ciągu semestru zimowego roku 1984/85 był wykładowcą Uniwersytetu Paryskiego w charakterze określonym jako *professeur - invité*. Wspomnieć także można Jego jednostkowe wykłady wygłoszone w uczelniach Greifswaldu i Perugii.

Mimo wielostronnego dorobku Jego nominacja na profesora nadzwyczajnego nastąpiła dopiero z dniem 1 kwietnia 1984 roku. Jego uniwersyteccy koledzy i współpracownicy, wychowankowie, uczniowie i przyjaciele przygotowali zjazd, na którym obdarzono go wymownym tytułem - "Nauczyciel - Wychowawca - Przyjaciel".

9/10

V

Kierując się duchem obywatelskim ochoczo włączył się do działalności społecznej. W latach 1956 - 1970 dążąc po linii wyniesionych z domu, a wzmocnionych oddziaływaniem środowiska poznańskiego, tradycji, włączył się w nurt działalności TRZZ, w którym działał jako członek Zarządu Wojewódzkiego w Gdańsku. Za swój wkład został uhonorowany złotą odznaką tej organizacji. Jego szczere i bezinteresowne zaangażowanie w działalność społeczną skierowało Go w szeregi wielu organizacji. I tak w Polskim Towarzystwie Historycznym w latach 1968 - 1973 pełnił funkcję prezesa Oddziału Gdańskiego. W latach 1980 - 1984 był wiceprezesem Polskiego Towarzystwa Nautologicznego. Jest czynnym członkiem Polskiego Towarzystwa Archeologiczno - Numizmatycznego.

O Jego zainteresowaniach i związkach emocjonalnych świadczy skład Jego bogatej biblioteki domowej, w której obok z natury i potrzeb zawodowych niezbędnych dzieł tworzących dział "Pomoronica", znajdują się wydzielone i wcale bogate w rarytasy działy: "Lubliniana", "Varsoviana" i "Posnaniaca". Zbiory te ilustrują człowieka, który starał się niczego nie zagubić z tego, czym usłana była Jego życiowa droga. Choć duszą i ciałem związany jest z Gdańskiem, chętnie zwykł powtarzać: "Lublin - to miasto mojej młodości, Warszawa - dojrzałości, Poznań - akumulacji intelektualnej, ale Gdańsk to moje życie!". Następstwem tych powiązań jest Jego przynależność do Towarzystwa Przyjaciół Gdańska, Towarzystwa Miłośników Ziemi Tczewskiej, Zrzeszenia Kaszubsko - Pomorskiego i do Towarzystwa Miłośników Ziemi Kociewskiej. Chętnie podtrzymuje też związki zadziergnięte w młodości, działając w środowisku byłych żołnierzy AK - Batalionu "Gozdawa" im. Stefana Czarnieckiego przy Zarządzie Województwa Stołecznego w Warszawie, oraz w Towarzystwie Przyjaciół Warszawy.

Mimo rozległych obowiązków naukowych, dydaktycznych i społecznych w centrum Jego życiowej uwagi znajduje się

III/M

Uniwersytet Gdański, Jego dobro i dobre imię. Zawsze jest gotów coś uczynić i coś ofiarować - *ad maiorem eius laudem!* I w tym nastawieniu mieści się nie tylko Uczelnia jako instytucja, ale cały jej skład osobowy, a szczególnie jej studująca młodzież. Żywo utrwały się w Jego pamięci setki nazwisk tych, którzy często już przed czterdzięciami opuścili mury Uczelni i zajmują już różne stanowiska zarówno w resorcie oświaty, jak i wymiaru sprawiedliwości oraz w administracji terenowej i centralnej, a także ci najmłodsi, sposobiący się dopiero do przyszłych zadań. Stosunek Jego do absolwentów znajduje odbicie w niepowtarzalnej księdze zatytułowanej "Liber Magistrorum", obejmującej ponad 200 Jego seminarzystów, oraz w nieopublikowanych rękopisach "Wspomnienia z WSP", "Kronika Zakładu Powszechnej Historii Państwa i Prawa UG", a także w ofiarowanej Uczelni, bogatej w treści i ilustracje "Księdze X-lecia Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego (1970 - 1980)".

W życiu prywatnym Profesor przejawia dużo zainteresowania dla problemów sztuki dawnej i współczesnej, szczególną zaś uwagę darzy malarstwo, rzeźbę i sztukę medalierską. W pogłębianiu tych zainteresowań partycypują również Jego domownicy w osobach małżonki, syna i synowej. Przed kilku laty przypadło autorowi tego szkicu złożyć przypadkową wizytę u Profesora. Natrafił na atmosferę niezwykłego w tym domu podniecenia. Okazało się, że cała rodzina czyniła gorączkowe przygotowania do wyjazdu do stolicy na obchody kolejnej rocznicy Powstania Warszawskiego. Pakowano pośpiesznie pamiątki i świeżo opracowane wspomnienia, natomiast małżonka Profesora swój pamiętnik i zdjęcia, a syn Profesora, Leonard, przygotował serię grafik o tematyce powstaniowej. Wszak towarzysząca życiu Profesora również wywodzi się z szeregów powstańczych i każda rocznica Powstania obchodzona jest w tym domu jako święto zarówno narodowe, jak i rodzinne.

Cechą osobową jest trwałość przyjaźni jaką darzy swoich

1/12

kolegów poczynając od tych, z którymi zetknął się od szkoły powszechnej poprzez średnią, studia i pracę. W szczególnej estymie jednakże ma powstańcze kręgi Tygrysów Starówki, którym prym przypada w każdym spotkaniu. Zapewne z tą przeszłością łączy się Jego ciepły stosunek do poezji Krzysztofa Kamila Baczyńskiego, który u progu Powstania był batalionowym kolegą Profesora.

Profesor Rozenkranz jest uznawanym autorytetem w zakresie numizmatyki średniowiecza i na tym polu posiada liczący się dorobek badawczy. Choć Jego niewielki zbiór monet zawiera jednostki uzyskane jeszcze przed II wojną światową, to jednakże nie stał się On kolekcjonerem, a większość Jego kolekcji zasila dziś zbiory publiczne. Zgromadził natomiast okazały warsztat badawczy wraz z niepowtarzalną biblioteką numizmatyczną, obejmującą problematykę pieniądza brakteatowego. Z racji swoich zainteresowań był On twórcą założeń tematycznych dla szeregu medali i monet o charakterze rocznicowo - historycznym, bądź okolicznościowym. Między innymi osiągnięciami to On inicjował i opracował założenia do sławnego i głośnego swego czasu medalu księcia Świętopełka. Za Jego wielostronną, a bezinteresowną działalność na tym polu - w roku 1983 otrzymał wyróżnienie w postaci tytułu "Zasłużony dla Polskiego Towarzystwa Archeologicznego i Numizmatycznego".

Dla wielu może być rzeczą zastanawiającą, że zainteresowania osobiste Profesora sięgają również w dziedzinę lekkoatletyki. Czynnie nadal uprawia pływactwo i strzelectwo.

W życiu prywatnym Profesor jest człowiekiem skromnym, otwartym i dostępnym - wrażliwym na ludzkie dole i niedole i potrafiącym entuzjastycznie cieszyć się dorobkiem i sukcesami swojego otoczenia. Dlatego otacza Go zawsze krąg ludzi życzliwych. W dyskusjach naukowych i rozmowach prywatnych - czerpiąc ze skarbcza swojej wiedzy i doświadczeń - każdemu coś potrafi zaoferować. I każdy z nas, Jego uczniów, coś z tego skarbcza uszczknął. Dlatego ofiarowując Mu tę książkę pragniemy wyrazić zgodne życzenie: *Ad multos annos !*

M-663/1322

II/13

Zona
nadesła
relejs H.M.

**Profesor dr hab.
Edwin Rozenkranz**

Dnia 13 IX 1992 r. odszedł syn ziemi łczewskiej, profesor dr hab. Edwin Rozenkranz. Kierownik Katedry Historii Prawa Uniwersytetu Gdańskiego, wykładowca paryskiej Sorbony oraz innych uniwersytetów europejskich. Członek licznych towarzystw naukowych, krajowych i zagranicznych.

Jego filozofia życia - to Honor, Bóg i Ojczyzna.

Dnia 17 września 1992 po uroczystej mszy św. w Bazylice Mariackiej, celebrowanej przez metropolitę gdańskiego Jego Ekscelencję ks. arcybiskupa Gocławskiego, na cmentarzu Srebrzyńskim odbył się manifestacyjny pogrzeb przydzwiękach orkiestry wojskowej. Żegnała go pogrążona w żałobie rodzina, duchowieństwo, przedstawiciele świata nauki, władze samorządowe, polityczne i przyjaciele. Wśród licznych depesz kondolencyjnych wyrazy głębokiego żalu i współczucia przesłali: premier Rządu RP, marszałkowie Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej.

Wszystkie przemówienia i depesze kondolencyjne podkreślały fakt, że odszedł od nas wielki uczony, patriota, przyjaciel i wychowawca młodzieży, syn ziemi łczewskiej, żołnierz Armii Krajowej, powstańca warszawski odznaczony licznymi krzyżami zasługi.

W swoim dorobku naukowym pozostawił dla potomnych ponad 200 publikacji. Był jednym z niewielu Polaków wykładającym na paryskiej Sorbonie, ale na pewno jedynym wywodzącym swe korzenie z naszej ziemi łczewskiej.

Jego postać pozostanie na zawsze w naszej pamięci.

Przyjaciele

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 13 września 1992 r. zmarł mój najdroższy wspaniały mąż, nasz ukochany ojciec, teść i dziadek

s. p.

EDWIN ROZENKRANZ
profesor historii prawa

były żołnierz AK, uczestnik Powstania Warszawskiego, go pseudonim „Kamień”, któremu przez całe życie przyświecały „Bóg, Honor, Ojczyzna” prawda i sprawiedliwość oraz wychowanie młodzieży w duchu tych ideałów.

Msza św. żałobna odprawiona zostanie w Bazylice Mariackiej w Gdańsku dnia 17 września o godz. 13.00.

Pogrzeb tego samego dnia na cmentarzu Srebrzyńskim o godz. 14.30.

Pogrążona w smutku

RODZINA

Z głębokim żalem zawiadamiamy o śmierci w dniu 13 września 1992 roku

prof. dr. hab. EDWINA ROZENKRANZA

wieloletniego kierownika Katedry Powszechnej Historii Państwa i Prawa na Wydziale Prawa i Administracji UG, historyka Pomorza i regionu bałtyckiego, cenionego naukowca, zaangażowanego dydaktyka, wychowawcy wielu pokoleń historyków i prawników. Zmarły odznaczony był: Złotym Krzyżem Zasługi, Kawalerskim Krzyżem Orderu Odrodzenia Polski, Warszawskim Krzyżem Powstańcym, odznaką „Zasłużonym Ziemi Gdańskiej” i innymi odznaczeniami.

Rodzinie Profesora serdeczne wyrazy współczucia składają

Rektor i Senat Uniwersytetu Gdańskiego.

Uroczystości pogrzebowe odbędą się w dniu 17 września br. rozpoczną się o godzinie 13.00 mszą świętą w Bazylice Mariackiej.

G-13769

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 13 września 1992 roku zmarł

prof. dr. hab. EDWIN ROZENKRANZ

Kierownik Katedry Powszechnej Historii Państwa i Prawa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego. W latach 1973—1975 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Prawa i Administracji. Członek wielu towarzystw naukowych polskich i zagranicznych, opiekun studenckich kół naukowych. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, odznaką „Zasłużony dla Ziemi Gdańskiej”, Warszawskim Krzyżem Powstańcym. Wybitny historyk prawa, badacz przeszłości Gdańska z początków prawa morskiego akwenu bałtyckiego. Był wielkim przyjacielem młodzieży, darzony ogromnym szacunkiem i sympatią studentów, życzliwym opiekunem młodych pracowników nauki.

Łącząc się w smutek z rodziną profesora składamy wyrazy najgłębszego współczucia.

Dziekan, Rada Wydziału, pracownicy i studenci z Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego.

Uroczystości żałobne rozpoczną się dnia 17 września 1992 roku, o godzinie 13.00, w Bazylice Mariackiej w Gdańsku mszą żałobną. Pogrzeb tego samego dnia o godzinie 14.30, na cmentarzu Srebrzysko. 108182

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 13 września 1992 roku zmarł

prof. dr. hab. EDWIN ROZENKRANZ

Kierownik Katedry Powszechnej Historii Państwa i Prawa Uniwersytetu Gdańskiego. Wybitny historyk prawa i ustroju Polski i Pomorza.

Składamy hołd dla Jego talentu i pracowitości, dla Jego prawdziwie chrześcijańskiej postawy życiowej, dobroci i życzliwości dla świata.

Uroczystości żałobne odbędą się dnia 17 września 1992 roku, o godzinie 13.00, w Bazylice Mariackiej.

Pracownicy Katedry Powszechnej Historii Państwa i Prawa.

108179

Dnia 13 września 1992 roku odszedł

kt. p.

profesor dr. hab.

EDWIN ROZENKRANZ

człowiek wielkiego serca, ogromnej pracowitości, studysta, mawca historii państwa i prawa.

Wyrzucam głębokiego żalu i współczucia zespołowi wspaniałym i wychowankom z Gdańskiej Kancelarii Prawniczej Olgierd Koprowski, Grzegorz Dobrowolski, Antoni Glowinski, Aleksander Kosmus, Tomasz Kremeniski, Wojciech Echlid, Piotr Majchrowicz.

107174

Z głębokim żalem w dniu dzisiejszym żegnamy niezapomnianego i wszystkim życzliwego Kolegę i Przyjaciela

prof. dr. hab. EDWINA ROZENKRANZA

...W dobrych zawodach uczestniczyłeś,
Bieg ukończyłeś
Wiary dobowales...

Msza święta żałobna odprawiona zostanie w Bazylice Mariackiej w Gdańsku dnia 17 września o godzinie 13.00.

Pogrzeb tego samego dnia na cmentarzu Srebrzysko o godzinie 14.30

Region Gdański Zjednoczenia
Chrześcijańsko-Narodowego.

107171

Edwin Rozenkranz

ps., „Kamień”

ur. 2 VI 1925 r. w miejscowości Czatkowy k. Tczewa,
syn Leonarda i Anny

W r. 1939 okupant wysiedlił rodzinę Rozenkranzów w głąb Generalnej Guberni.

Edwin wcześniej wydorósł i na tajnych kompletach ukończył szkołę średnią. W 1943 r. znalazł się w Warszawie, gdzie trafił do konspiracji.

terenie Śródmieście-Północ, a następnie od pierwszych dni września na ul. Koszykowej i Mokotowskiej.

Po upadku Powstania uciekł z transportu na Dworcu Zachodnim w Warszawie. Przebywał w Zaborowie, skąd w Wigilię 1944 r. przez Kampinos przeszedł do Modlina, gdzie odnalazł rodzinę.

W 1945 r. wrócił do Warszawy. Przeniósł się do Gdyni, tu ukończył szkołę zawodową i podjął pracę.

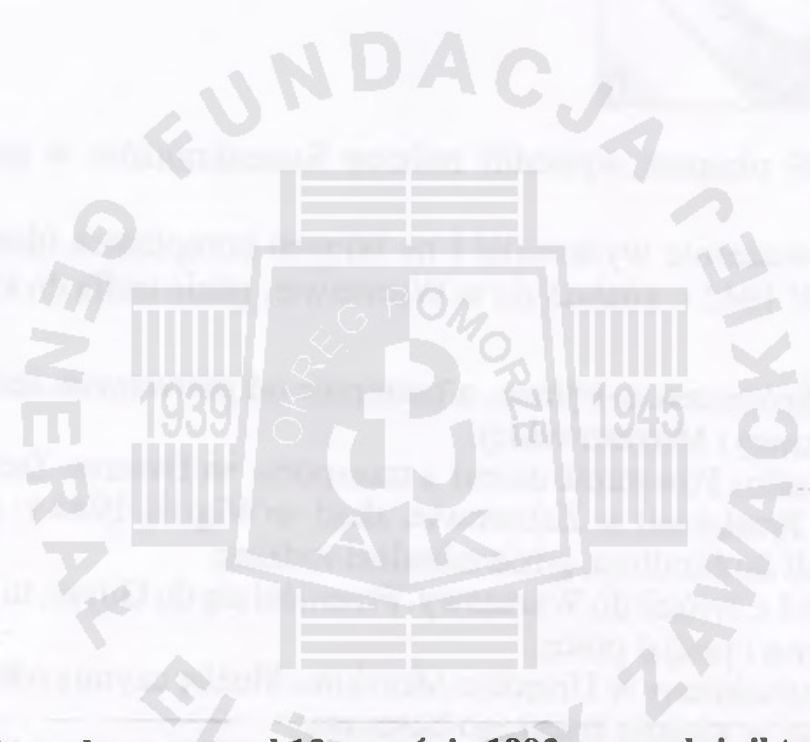
Był zatrudniony w Urzędzie Morskim. Służbę czynną odbył w Marynarce Wojennej w stopniu starszego bosmana.

Od 1954 r. aż do przejścia na emeryturę w 1985 r. pracował w Dalmorze.

Odznaczenia: *Warszawski Krzyż Powstańczy, Krzyż Armii Krajowej, Srebrny Krzyż Zastugi ZHP z Rozetą i Mieczami, Medal za Warszawę 1939-1945, Medal Pamięci Harcerzy „Zawiszy”, Medal Wojska, Odznaka „Weteran Walk o Niepodległość”, Odznaka Pamiątkowa Akcji „Burza”*

źródło: „Нартевский двіа посты в бой. Силетли
повстаніа.” Гдєнск 1998 г.

Звєрєл повстаніаос нартевскіа кого в Гдєнскіа

Edwin Rozenkranz zmarł 13 września 1992 r., w pełni sił twórczych. Został pochowany na cmentarzu Srebrzysko w Gdańsku.

W r. 1995 podążyła za nim w drogę cieni jego żona Izabella Lisiecka-Rozenkranz, ps. „Cyprys”, ur. 28 I 1926 r. w Bydgoszczy, sanitariuszka szpitala polowego przy ul. Pańskiej w Warszawie, w czasie Powstania w zgrupowaniu „Chrobry II”, odznaczona Krzyżem Powstańcym i Krzyżem Armii Krajowej.

IV/1. Korespondencja Fundacji z
rodziną E. Rozekleranzą i innymi

1. List Fundacji do Henry Rozekleranz
z 4.10. 1993 - mpis kop. k. 1 s. 1
2. List B. Lisieckiej - Rozekleranz
z 30.05. 1994, mpis oryg. k. 1 s. 2
3. List Janiny Walentymonowej do
Fundacji z 18.03. 1998, mpis oryg. k. 1 s. 3

FUNDACJA
„Archiwum Pomorskie Armii Krajowej”
ul. Piekary 19, tel. 271-86
87-100 TORUŃ

Ldz 1083/17/93

Toruń 4.10.93 r.

Szan. Pani
Irena Rozenkrabosowa
ul. Długa 2/3 m.4
Gdańsk

Szanowna Pani !

Fundacja "Archiwum Pomorskie Armii Krajowej" w Toruniu serdecznie dziękuje za przekazane przez Panią materiały. Zwracamy się również z prośbą o przesłanie na nasz adres relacji o ś.p. Pani małżonku. Relację prosimy zredagować według załączonego schematu.

Łączymy wyrazy szacunku

Kierowniczka Archiwum
mgr Hanna Marcinkowska

Teodora Lisiecka-Rosenthalowa,
ul. Długa 2/3 m 4 - Józefów

H. M. M. przy doc. usytu
do Biał. 27

Józefów dn. 30 maja 1994 r.
Wpłynęło dnia 6.06.94
Ldz. 40817/94 H.M. M. M.

Fundacja
"Archiwum Pomorskie Anieli Krójarz"
w Toruniu.

Pani mgr. Hanna Marielkowska!
Dziękuję uprzejmie, że dn. 18 maja 1994 r.

udzieliła mi na polecenie kpt. Elżbiety Zaręckiej do
Passare Honorarne Elżbiety, Ks. Biskupa Austriackiego Ślimińskiego
w Elblągu.

Polecając mi do zrealizacji projektu "opracie" ks. bp.
o opisanie parafii, w tym parafii diecezji elbląskiej -
Kościółu Katolickim Archiwum Pomorskiego A.K.
dotychczas o celu prowadzenia wszelkich materiałów
dotyczących o parafii, w tym parafii Pomorskiej, podległych
duszpasterzom i parafii w Toruniu.

Do realizacji projektu dotychczas 1945
1) Biuletyn Nr 4/20/93 Toruń - w którym jest poleca treść
komunikatu, która podaje Listę Metropolitalną
Oliwa dn. 23.5.1993 r.

2) Projekt: Fundacja "Archiwum Pomorskiego A.K."
Toruńskie - dotychczas Fundacji w Toruniu.

3) Dwie propozycje książki, napisanej i opublikowanej ks. bp.
Austriackiego Ślimińskiego przez J. doc. Elżbietę Zaręcką.
a) Skice z dziejów Województwa Toruńskiego.
b) Anieli Krójarz na Pomorzu.

Ks. Biskup Austriacki Ślimiński pociąga uwagę
nie dla istoty sprawy J. doc. Elżbiety Zaręckiej i całego
zespole Archiwum, bardzo przychylnie usposobiona jest
do dzielenia Fundacji.

Na polecenie kpt. Elżbiety Zaręckiej mam być
pośrednikiem między Toruniem, a Elblągiem i
porozumieniem o jej dotychczas i publikacjach w Elblągu.

Z poważaniem

Teodora Lisiecka - Rosenthalowa.

Janina Walentynowicz
ul. Starogardzka 5
83 - 010 Straszyn

Gdańsk, dn. 18.03.1998r.

Wpłynęło dnia

1.04.98

L.dz.

627.628 / A-Pom / 98

W/11/3

F U N D A C J A

Archiwum Pom. Armii Krajowej

ul. Garbary Wielkie 2

87-100 T O R U Ń

W załączeniu przesyłam biogram Rozenkranza Edwina łącznie z kopiami kilku artykułów świadczących o jego działalności, oraz relację Krystyny Kałas o Izabeli Rozenkranz i jej biogram. Ponadto załączam fotografie Izabeli i Edwina Rozenkranzów z okresu Powstania Warszawskiego.

Z serdecznym pozdrowieniem

Janina Walentynowicz

T. K-663/1322 Pom.

poza Pom.

Rosenkranz Edwin

V. Karty informacyjne
k. 2

t ++ Rozenkrantz Edwim ^{pose P} W-wa¹
AK

ps. "Kamień"

ur. 2.06. 1925 r. w Czatkowy koto
Tszewa, syn Leonarda; walczył w
Poust. jako strzelec 5 kompanii
Baonu "Gozdawa" im. Stefana Czer-
mieckiego; został ranny 30.08.1944 r.
- leżony w szpitalu w Śródmiestcu;
po wojnie wrócił do Tszewa + później
pracował w Woj. Komisji Planowa-
nia Gospodarczego przy Prezydium
verte

W R. W. w Gdańsku; prof. dr hab.
Uniw. Gdańskiego; autor wielu
prac mемуrowych, a także rozpo-
mnień powstaniowych pt. "Dwadsieć
opowiadań" (opublik. w Gdańsku 1984);
działacz społeczny; odznaczony
m. in. Krzyżem Waleśnych i W. K. P.
zob. także probl. "Pomocnik w
Poc. Warsz.", 12.1 art. Milewski J.
"Kociurany w Poc. Warsz."

Wz. VIII 2000

Rosenkranz Edwin pozost Pom. 2

zob. Lisiecki Izabela sam.
Rosenkranz H-689/1498 Pom.
= pozost Pom.

AL. IV / 15

opr. TCH 98

żona: -
Rozenkranz - Izabela
Gdańsk, ul. Śluza

M-663/1322

W-wa
AK Golańsk

12.9.92
++

Rozenkranz Edwin

"Kamień"

TCH 98

Rozenkrantz Edwin

